

te, et meie õppiksimie aegsaste tundma,
mis sandid, wõesed, wäerimad, sü-allu-
sed ja pattused meie olleme, ehk siis ei ol-
leks karta ühtegi. Jeesus anna nou! Rah-
was wotke nou wasto! Tõ on siis
tehrud, ja meile tulleks siis rahho keiki-
piddi.

Selle Naasta Wosist.

Et willi nüüd jo monne aasta järres-
tikko nenda on appardand, et mitmes
paikas kül sedda on sanud tunda, nen-
da et sedda endist asja wilja polest en-
nam ei olnud; ehk wahhest jouab ma-
ilm õhto pole. Meie Önnisteggia ärra-
teas meid siis keik ülles, ja walmista-
sime, et meie Pead rõmoga woiksime
ia temma tullemisse järrele

Terwisest ja Haigusest.

Kui se asi meil on, et keikis p ifus,
kus olleme ehk ligume, ikka meie meel
küib omma Önnisteggia peale. Siis on se
ükskeik, ellama ehk surrema, haige maas
seisma ehk terve ollema ja tööd tegge-
ma. Kui agga sedda önnist luggu ep
olle innimesse jures, siis on hädda kül;
wodras on ta Jeesusest; ja sepärrast
on ta keige omma ello aia surma kartus-
se pärrast sullase põlwes. Sesuggune
waene ei woi üksi seistes rõmus olla, keik
pattud tullemad siis ta mele, need kip-
puvad temma peale ja püawad tedda
ärralämmatada. Olgo se siis meie nou:
Kui same haigeks, siis tahhame iggo-
felle arsti jure miina, kes ihho
woib parrandada, ja kui sur-
jouab, ka and

D E E

Ter